

A. M. KONSTAD og HELGE HASLEV
K/R.

116897

TELEFONER: KONTORET 168
KONSTAD PRIVAT 445
HASLEV PRIVAT . 1179 B

LILLEHAMMER , 8. januar 1946.

Høør Andreas Holó,

Suttestad fengsel.

Jeg har mottatt Deres brev av 3. ds. med bilag og tilbaksender dette siste, idet jeg ^{ikke} tror De bør la det tilstille politiet uten iallefall å foreta de rettelser og strykninger, som jeg har gjort med blyant.

De bør nemlig være forsiktig med å gi nye uttrykk for den "mentalitet", som sorenskriveren talte så meget om i rettsmøtet.

Det lar seg ikke nekte, at De er tilbøyelig til å bruke betegnelsen landssviker om Dem selv og "oss landssvikere" på en lettlivet måte, som om dette skulde være en almindelig titel eller en neutral betegnelse som f.eks. "oss landshandlere", mens det i virkeligheten er et stempel for landsforæderi, som man skulde tro, at en ærekjær mann vilde forsøke best mulig å holde fjernet fra forbindelse med sitt navn.

At pressen bruker ordet landssviker om dem, som rammes av landssvikanordningen er naturlig nok. Men jeg har ennu ikke støtt på ett medlem av N.S., som har erkjent seg skyldig i landssvik, og det har heller ikke De gjort. Når De allikevel bruker betegnelsen om Dem selv og andre slik som De har været tilbøyelig til å gjøre, tyder det på, at De ikke tar uttrykket alvorlig, men nærmest driver

Handwritten signature

Dette er skrevet 1972 A. Holo

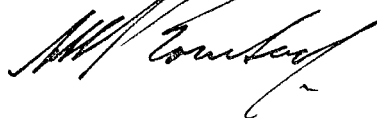
Dette er ett sjemmelser jeg fikk fra min
 forsvare da jeg satt på Sullstad fengsel.
 Det lukker fullt ut det inntrykk jeg fikk
 av ham fra første stund: at det var på sin
 plass, at vi landviker fikk en mest omkelig.
 Men samtidig var han en så flink jurist,
 at han ikke ville ha sittende på seg at
 jeg ble dømt for det håpelige tilbakepunktet
 om "ass. landviker", så dette klarte han fint.
 Han var trods alt ikke en "Eisik Blodstyppe".
 Derimot hans Kampagnon, en ung jurist Høst, -
 som vistnok representerte utbetningsdirektoratet,
 og som jeg hadde en samtale, var jo den rene
 menneske-eter.

harsellas med det. Det vil skade Deres sak, hvis De ikke kan formå Dem til å forandre tone på det punkt.

Den beriktigelse av opplysningen om Deres formue, som De skriver om i brev av 5. ds., er det naturlig at De selv meddeler distriktspolitichefen i et brev. Det vil se rart ut, om en slik opplysning kommer/gjennem meg.

Redegjørelsen til politiet (distriktspolitichefen) bør De også sende direkte, eventuelt med anmodning om å gi Th. Lundé en avskrift. Jeg kan desverre ikke stå til tjeneste med dette, da det vilde kunne sies å være en innblanding i efterforskningen, som jeg ikke er berettiget til.

Arbødigst

1 bilag.

